

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் திருக்குறள் உரை

சி. தீபா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, வி.எல்.பி ஜானகியம்மாள் கலை, அறிவியல் கல்லூரி, கோவைப்புதூர், கோயம்புத்தூர்-641042, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Thavathiru Kundrakudi Adigalar's paraphrase of Thirukkural

C. Dheebea a, *

^a Department of Tamil, VLB Janakiammal College of Arts and Science, Kovaipudur, Coimbatore-641042, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
cdheebayuvuraj@gmail.com

Received: 02-06-2021
Revised: 15-01-2022
Accepted: 18-01-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

The purpose behind Thavathiru Kundrakudi Adigalar's paraphrase of Thirukkural is to spread the fame of Thirukkural through the world and enable the people worldwide to drink the divine nectar of Thirukkural. It is also to help the people to practically apply the essence of Thirukkural to day-to-day practical life without distorting its meaning. Kundrakudi Adigalar's simple as well as clear paraphrase covers politics, life, commerce, Vriddhashram, agriculture, day today practical life style. The purpose of this essay is to present these aspects before you. Adigalar has presented this in short sentences with appropriate similes without deviating from the rules of grammar, with guidelines to the administrators and quotes from many famous books. His summary clearly shows that this world will turn into a place of bliss when it follows the path shown by Thirukkural whereby the sufferings will plunge into nothingness.

Keywords: Kundrakudi Adigalar, Thiruvalluvar, Thirukkural, Tamil Grammar

முன்னுரை

திருக்குறள் ஓர் அறநூல். நாடு, இனம், மொழி, காலம் என அனைத்தையும் கடந்து நிற்பது, தமிழின் இனிமையை எடுத்துரைப்பது, தமிழின் பண்பையும் பண்பாட்டையும் உரக்க ஒலிப்பது, உலகப்பொதுமறை என்று போற்றப்படுவது. இப்பெருமை கொண்ட திருக்குறள் தமிழனுக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளது. இப்பெருமையை முதன்முதலில் உலகறியச் செய்தவர் வீரமாமுனிவர். பன்னாட்டு அறிஞர்களும் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்து உலகறியச் செய்தனர்.

அத்தகைய நூலுக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டில், பரிமேலழகர் உரையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்னும் நிலையிலிருந்து மாறி, புதிய உரை காணும் முயற்சியில் ஏராளமானோர் ஈடுபட்டுள்ளனர் அவ்வரிசையில் குன்றக்குடி அடிகளாரும் ஒருவர். அடிகளார் அவர்கள் திருக்குறளுக்கு எழுதியுள்ள உரை குறித்த ஆய்வே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

அடிகளாரின் திருக்குறள் பார்வை

திருக்குறள் உரை நெறியை உலகம் எங்கும் பரவச் செய்ய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்குக் கொண்டவர் குன்றக்குடி அடிகளார்.

"திருக்குறள் ஒரு முழு நூல், வாழ்க்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் தழுவி வளர்க்கும் வாழ்க்கை நூல், அற நூல், அரசியல் சாத்திர நூல், ஞான நூல், மனித வளர்ச்சியின் பருவம் தோறும் துணைநின்று வழிநடத்தும் வாழ்வு நூல்", என்று குறள் குறித்து தன் விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் குன்றக்குடி அடிகளார் (Thavathiru Kundrakudi Adigalar, 2005).

அறத்துப்பால், பொருட்பால் என்ற இரு பகுதிகளுக்கு உரை எழுதிய அடிகளார் இறையருளில் இரண்டறக் கலந்து விட்டதால் அவரது இன்பத்துப்பால் விளக்கம் நமக்கு கிடைக்காமல் போய்விட்டது. நிறைமொழி மாந்தராக விளங்கும் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சைவத்தையும் தமிழையும் தமது இரு கண்களாகக் கொண்டொழுகும் செந்தண்மையாளர். மொழி வளர்ச்சியே பண்பாட்டு வளர்ச்சி என்பதை நிகழ்த்தியவர்.

உரைகளின் தோற்றம்

சங்க காலத்திற்கு முன்னரே ஆரியர்கள் தமிழகத்தில் ஊடுருவத் தொடங்கிவிட்டனர். இதனால் தமிழர்களின் மொழியிலும் பண்பாட்டிலும் ஆரியம் நுழையத் தொடங்கி விட்டது. இடைக்காலத்தில் இந்நிலை மேலோங்கியது. இந்நிலையிலிருந்து தமிழையும் தமிழ்நாட்டையும் காக்க தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் முயன்றனர்.

இதனை, கு. மோகனராசு அவர்கள் தமது நூலில், "ஆரியர்களின் சமஸ்கிருதம் தேவமொழி என்றும், தமிழ் நீச மொழி என்றும், தேவ மொழியில்தான் உயர்ந்த இலக்கணங்களும் இலக்கியங்களும் தத்துவங்களும் தோன்ற முடியும் என்றும் நீச மொழியான தமிழில் உயர்ந்த இலக்கணங்களும் இலக்கியங்களும் தத்துவங்களும் தோன்ற முடியாது என்றும் கருத்துகளைப் பரப்பித் தமிழினத்தைத் தாழ்த்த அவர்கள் முயன்றுள்ளனர்" என்றும் கூறியுள்ளார் (Mohanarasu, 2005).

இந்நிலையில் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு உரை காண வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. தொல்காப்பியத்திற்கு இளம்பூரணர், பேராசிரியர், கல்லாடர், சேனாவரையர் போன்றவர்களும் சங்க இலக்கியங்களுக்கு அடியார்க்குநல்லார், நச்சினார்க்கினியர் போன்றவர்களும் திருக்குறளுக்கு தருமர், மணக்குடவர், பரிமேலழகர், போன்றவர்களும் உரை கண்டனர்.

இல்லற மேன்மை

தனது பதிப்புரையில் இல்லறம் குறித்துப் பேசும்போது சக உயிரின் குறைநிறைகளைப் பாதுகாக்கின்ற நம்பிக்கையில்தான் இல்லறத்தின் அடித்தளம் ஆழங்கால் பட்டு நிற்க முடியும் என்று அவர் கூறியிருப்பது அவரது துறவு வாழ்க்கையின் ஒரு தொலைநோக்குச் சிந்தனையாகக் காணமுடிகிறது.

காதல் வயப்பட்ட ஒருவனும் ஒருத்தியும் தம்முள் கலந்து கூடி வாழ்தல் இல்வாழ்க்கை என்பதாகும் என்றும், அன்பின் பிரிவுக்கும், சமூக வரலாற்றின் நீட்சிக்கும் துணை செய்யக் கூடியது என்றும் இல்வாழ்க்கை அருள் நலம் கனிந்த இறை நல்வாழ்க்கைக்கு ஒப்பாகும் என்றும் இல் வாழ்க்கையின் தரத்தை ஒரு துறவி பகுத்துக் கூறியிருக்கும் விதம் மறுக்க இயலாத வார்த்தை.

மக்கட்பேறினைப் பொறுத்துத்தான் இல்வாழ்வாருடைய புகழ் அமைகிறது என்று மக்கட்பேற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறும் அடிகளார் அதனை

"ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்"

என்ற குறட்பாவின் பொருளில் கூறுகிறார் (Mohanarasu, 2005). இதனைப்

"படுமகன் கிடக்கை காணாஉ

ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது வந்தனளே"

என்ற பாடலின் வழியே அறியலாம்.

மேற்படி தனது உரையில் தந்தையை விடத் தாய் மகிழ்தல் இயற்கை. அதனால் தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை என்று பொருள் இல்லை (Avvai Duraisamy Pillai, 1978). அதே வேளையில் மகன் தந்தையை விஞ்சியதாகக் கருதி தந்தையிடம் மதிப்பில்லாபடி நடந்து கொண்டால் அது தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி தராது என்று அவர் கூறிய விதம் அவரது ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையை விளக்குகிறது.

இதனைத் தொடர்ந்து அன்புடைமை பற்றிக் கூறும் பொழுது தந்தை, தாய், மக்கள் - இது ஓர் அன்பின் விளைவு என்றும் அன்பில் தொடங்கி, அன்பில் வளர்ந்து, அன்பாக விளங்குவதால் மக்கட் பேற்றைத் தொடர்ந்து அன்புடைமை கூறப் பெற்றது என்று அதிகார முறை வைப்புக் குறித்தும் கூறுகிறார்.

பெண்ணின் பெருமை

வாழ்க்கைக்குத் துணையாக அமைந்து நலம் பயக்கும் பெண்ணின் சிறப்பைக் கூறவந்த அடிகளார்,

"பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்

திண்மை உண்டாகப் பெறின்"

எனவரும் குறட்பாவிற்கு கற்பென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் உறுதிப்பாட்டை பெறன், பெண்ணைவிடப் பெருமைக்குரியது எது? எதுவும் இல்லை என்ற கருத்துடன், கற்புடையாதல் சிறப்பே, ஆயினும் அக்கற்பொழுக்கம் திண்மையுடையதாக, உறுதியும் ஆற்றலும் உடையதாக வளர்ந்து இடர்கள் வந்துற்ற போது போராடுதல் திண்மையாகும் (Mohanarasu, 2005).

இது மிகவும் விழுமியது என்றும், தெய்வத்தைத் தொழாமல் கணவனைத் தொழுது எழுபவள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை போல்வாள் என்றும் பெண் சிறப்புக்கு உரை விளக்கம் தருகிறார். இதனைத்

"தீதிலா வடமீனின் திறம் இவள் திறம்"

(Venkatasamy Nattar, 2010)

என்றும் "குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுநனே"

என்கின்ற தொடர்கள் கொண்டு மெய்ப்பிக்கும் நிலையை அறியலாம் (Kathir Murugu, 2010)

அரசியல் அறிவு

நாட்டைக் குறித்த அடிகளாரின் ஆழமான பார்வை அவரது உரையில் காணமுடிகிறது.

"இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த

வகுத்தலும் வல்லது அரசு"

எனவரும் குறளுக்கு உரை கூற வந்த அடிகளார்,

இயற்றலும் என்றதாவது அரசுக்குப் பொருள் தேவை, அரசின் தேவை இரண்டும் தவிர்க்க இயலாதது. அதனால் மக்களிடமிருந்து பெறும் வரி மட்டுமே வருவாய் என்று அரசு நம்பியிருக்காமல், வருவாய் பெற புதிய வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று அரசனுக்கும் இன்றைய நிலையில் இருக்கும் நாடாளுமன்ற அதிகாரிகளுக்கும் உணர்த்துகின்றார் (Mohanarasu, 2005).

மேலும் இயற்றல் என்பதற்கு மதுவகை விற்கும் கடைகளைத் திறத்தல், பரிசுச் சீட்டுகளை விற்கல் ஆகியன திருக்குறள் கூறும் இயற்றல் ஆகாது. இவை சாதாரண மற்றும் ஏழை மக்களிடம் மயக்கத்தையும், ஆசையையும் உருவாக்குவதாகும் என்பதோடு இது ஒரு கொள்ளையே என்றும் ஆணித்தரமாகச் சாடுகிறார்.

மேலும் மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு எது நல்லதோ அதையே செய்யக் கூடிய வலிமை அரசுக்கு வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்.

வணிகவியல் அறிவு

தற்சார்பானப் பொருளியல் குறித்து அடிகளாரின் உரை வளத்தைக் கூறலாம். பாதுகாப்பான வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற வகையில் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்பதைக்

"குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று

உண்டாகச் செய்வான் வினை"

என்ற குறள் உரையில் விளக்குகிறார்.

யானைப் போரைத் தரையில் நின்று பார்த்தால் அச்சம் தோன்றும் (Mohanarasu, 2005). போரிடும் யானைகள் தறிகெட்டு ஓடுவதால் தீமை விளையும். ஆதலால் மலையில் ஏறி யானைப்போர் பார்ப்பது தற்காப்பு ஆகும்.

தற்சார்பானப் பொருள் நிலையை உருவாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் தொழில் செய்வது பாதுகாப்பான வாழ்க்கை முறை. அதாவது தற்சார்பான பொருளியல் என்பது கருத்து. இவ்வாறாகப் பொருளியல் கருத்துக்கள் இவ்வதிகாரத்தில் விரவிக் கிடப்பதை அறியலாம்.

ஊழ் குறித்த கருத்து

மனிதகுல வரலாற்றில் ஆற்றல் மிகைப்படுத்தப் பெற்று மனிதர்கள் ஊழிற்கு அடிமையாக உள்ளனர் என்றும் காலப்போக்கில் இந்த ஊழின் தத்துவத்தைப் பயன்படுத்திச் சுரண்டும் வர்க்கமும், இந்த வர்க்கத்திற்குத் துணைபோகும் சமய போதகர்களும் கொழுத்து வளர்ந்துள்ளனர். இதனால் மக்களிடையே அறியாமையும் வறுமையும் வளர்ந்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ஊழினை மக்கள் நம்பாமல் இருந்தனர் என்கிறார். மேலும் மனிதனின் எண்ணங்களும், செயல்களும், பழக்கங்களுமே ஊழாகின்றன என்றும் தவறுகளைத் திருத்தி வாழ்வோர்க்கு ஊழ் உறுதுணை செய்யும் என்றும் கூறுகின்றார்.

"நல்லவை எல்லாம் தீயவாம் தீயவும்

நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு"

என்ற குறளின் கருத்தினை,

'நன்மையும் தீமையன்றோ நாசம் வந்து உற்ற போது'

(கம்ப_ மாரீசன் வதைப் படலம் 22)

என்கின்ற பாடல் அடிகளும் இதனை விளக்குகிறது.

இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் செல்வம் தேடும் முயற்சிக்குத் தடையாக நன்மைகள் உள்ளன (Mohanarasu, 2005). தீயவை எல்லாம் நன்னெறியாக உள்ளன. அதாவது ஊழல் நிறைந்த சமுதாயமாக இருப்பதால் நன்னெறியில் நின்று ஒழுகினால் பொருள் ஈட்ட முடியாது. தீய நெறிகளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு ஒழுகினால் செல்வத்தைச் சேர்க்கலாம் என்று கூறுகிறார்.

இது இன்றைய காலப் போக்கினையும் பணம் கிடைக்கிறது என்றால் எக்காரியத்தையும் செய்வதற்கு சமுதாயம் தயாராக உள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

துறவு குறித்த கருத்து

துறவு என்ற அதிகாரத்தில் அடிகளார் முன்னுரை எழுதுகையில், இந்த உலக வாழ்வியலில் காண்பதும், கேட்பதும் நுகர்வதும் நிலை அற்றவையாக இருக்கும் இயல்பினை அறிந்து இவற்றினிடத்திலுள்ள பற்றைத் துறத்தல் துறவு என்கிறார். இதனை,

இயல்பாகும் நோன்பிற்கு என்று இன்மைஉடைமை

மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து

என்ற குறட்பாவிடற்குப் பொருள் கூறும்போது, ஓர் உடைமையிடத்துப் பற்று இருந்தாலும் அப்பற்று தவத்தைப் போக்கிவிடும் (Mohanarasu, 2005). ஒரு பொருளைப் பயன் கருதியதாக எண்ணாமல் பொருளைப் பொருளுக்காகவே விரும்புதல் என்றும் கூறுகிறார்.

மேலும் நமது மடங்கள் உடைமைகள் அமைப்பு உடையன. இவ்வுடைமைகள் நடமாடும் கோயில்களைப் பேணவே அமைந்தன. இந்தப் பணி நடைமுறைக்கு வந்திருந்தால் மடங்களின் பெருமை உயர்ந்திருக்கும். இன்று அவை அப்பட்டமான ஒரு சூரண்டும் வர்க்கமாக அமைந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று அவர் கூறிய உரை தற்கால மடங்களின் நிலைகளை விமர்சிப்பதாக உள்ளது

இது அவரின் தூய நெறியை உணர்த்துவதோடு அதனை மாற்ற வழி தேடி உள்ள நிலையையும் உணர்த்துகிறது. அதிகாரத்தின் நிறைவாக 'யாதொரு பற்றும் இல்லாத இறைவனைப் பற்றுக். இறைவனைப் பற்றுதல், பற்றறுத்தலுக்காகவே ஆதல் வேண்டும். பிறவற்றை யாசித்துப் பெறுதலுக்காக இருத்தல் கூடாது' என்று துறவின் நிலையைக் கூறுகிறார்.

உளவியல் பார்வை

"இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண்

நன்னயம் செய்து விடல்"

எனவரும் குறளில் உளவியல் அடிப்படையில் உரையைத் தருகிறார் (Mohanarasu, 2005). அதாவது ஒருவரைத் திருத்த உடன்பாட்டு முறையிலேயே அணுகுதல் வேண்டும் என்றும், பழிவாங்கும் உணர்வில் நின்ற ஒருவனை 'ஒறுத்தல்,' நாண்' என்ற சொற்களின் படி பழிவாங்குவதற்கு உடன்பட்டு நிற்பார் போலக் காட்டி அவன் வெகுளியைத் தணிய வைத்துப் பின் நன்னயம் செய்யும் நெறியில் ஆற்றுப் படுத்தும் நிலையில் இக்குறள் அமைந்திருப்பதை அறிக என்கிறார் (Mohanarasu, 2005).

"இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்

மனம்போல வேறு படும்"

என்ற குறட்பாவில் அடிகளார் தமக்கு உற்றார் போலக் காட்டி உண்மையில் உற்றாராக இல்லாதார் உறவு, அடிக்கடி மாறும் மகளிர் மனம் போல மாறுபடும் என்று பொருள் கூறி விட்டு, வலிமை இல்லாத மகளிர் பாதுகாப்புக் கருதியே ஐயத்தால் அடிக்கடி மாறி நினைக்கும் மனம் உடையவர் என்பது அறிவியல் உண்மை (Mohanarasu, 2005). ஆனாலும் இது அவருடைய குற்றம் அன்று. சமூகத்தின் குற்றமே என்று கூறி முடிக்கின்றார். இது அவரது உளவியல் பாங்கினை ஆராய்கிறது.

புலால் மறுத்தல்

புலால் மறுத்தல் குறித்து விளக்கம் கூற வந்த உரையாசிரியர், புலால் என்றால் பறவைகள், விலங்குகளின் இறைச்சி என்றுதான் நினைக்கிறோம். எனவே அதனைத் தவிர்க்கும் படி கூறுகின்றனர். தாவரங்களைத் தவிர்ப்பது இல்லை. ஆனால் தாவரங்களுக்கும் உயிர் உண்டு என்பது தானே இலக்கணம் என்ற வினாவை எழுப்பி, தாவரங்களுக்கு காதல் பசியும், காதல் சேர்க்கையும் கிடையாது. கூட்டு உண்டு, ஆனால் தேடிப்போய் அல்ல. மற்ற உயிர்கள் மூலம் சேர்க்கை உண்டு.

ஆதலால் தாவரங்களை உண்ணுதல் புலால் ஆகாது என்றும், தாவரங்களை உண்ணுதல் குறித்து ஒரு தடையைத் தானே ஏற்படுத்திக் கொண்ட அடிகளார், அதற்கு விடையும் தந்துள்ளார். தாவரங்களிடம் நடைபெறும் அயல் மகரந்தச் சேர்க்கை, தன் மகரந்தச் சேர்க்கை ஆகியவற்றில் ஊடலும் கூடலும் இடப்பெயர்ச்சியும் கிடையாது. ஆனால் பிறருக்குப் பயன்படவேண்டும் என்ற பொது உணர்வு உள்ளது. எனவே தாவர உணவு உண்பவர்கள் மகிழ்வோடு உண்ணலாம்.

அதுமட்டுமல்லாமல் தன்னால் உருவாக்க முடியாத ஒன்றை அழிக்க மனிதனுக்கு உரிமை இல்லை என்பது இயற்கை மற்றும் அறிவியல் நீதி. எனவே கொல்லாமையை மேற்கொள்வது ஒரு பேரறம் ஆகும் என்றும் இதற்கு விளக்கம் கூறுகிறார்.

கல்விச் சிந்தனை

குடிமக்களைத் தகுதியுடையவர்கள் ஆக்குவது ஆட்சியின் கடமை. இந்தப் பணியை இனிதே நிறைவேற்ற முதல் தேவை கல்வி. கல்வி ஆள்பவர்களுக்கும் தேவை. ஆள்படுபவருக்கும் தேவை. அதனால் கல்வி பொது. திருவள்ளூர் காலத்தில் கல்வி என்பது தனிமனிதனின் கடமையாக மட்டும் இருந்தது. ஆனால் இது அரசியல் கடமைகளில் ஒன்று என்று விளக்கியவர் அடிகளார்.

ஆட்சியின் திறனுக்கும் ஒழுக்கநெறி நிற்பதற்கும், வளமான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கும், ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் கல்வியே அடிப்படை என்றும் கூறுகிறார். சிலர் இயற்கையிலேயே சில முறைகளில் வல்லுநராக இருப்பர். சில நிறைகள் பெற்றிருப்பர். ஆதலால் தமது முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான அறிவைத் தரக்கூடிய நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கற்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை,

"கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக"

என்னும் குறளுக்கு விளக்கம் கூறும் நிலையில் எடுத்துரைத்துள்ளார் (Mohanarasu, 2005). மேலும்

"யாதானும் நாடாமல் ஊராமால் என்னொருவன்

சாந்துணையும் கல்லாத வாறு"

எனவரும் குறட்பாவிற்குப் பொருள் கூறிய அடிகளார் கற்றவனுக்குப் பிற நாடும், பிற ஊரும் தன் நாடாம் தன் ஊராம் என்கிறார் (Mohanarasu, 2005). அதாவது தாம் சென்று வாழும் நாட்டையும் ஊரையும் தமது நாடாகவும் ஊராகவும் ஆக்கிக் கொள்ளும் திறனுடையது கல்வி என்று பொருள் கூறுகிறார்.

இத்தகு சிறப்புப் பெற்ற ஆங்கிலேயர் அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா முதலிய நாடுகளில் குடியேறி அந்தந்த நாட்டைத் தங்கள் நாடாக்கிக் கொண்டு இனிதே வாழ்கின்றனர். ஆனால் திருவள்ளூர்தைப் பெற்ற தமிழர்கள் இலங்கையில் படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர். ஏன்? இந்தக் குறள் நெறி தமிழர்தம் வாழ்வாக மாறாதது தான் காரணம் என்றும் தன் ஆதங்கத்தை குறளின் உரை வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

படிப்பு வேறு, அறிவு வேறு எனத் தெளிவுபடுத்தி நிறையப் படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் அறிஞர்கள் அல்லர். கல்வியே அறிவுடைமை அல்ல என்றும் கல்வி கற்றவர்கள் அனைவரும் அறிவுடையவர்கள் அல்லர் என்றும் கல்வியும், கேள்வியும் அறிவு பெறுவதற்குரிய வாயில்களே என்றும் கூறி கல்விக்கு இலக்கணம் கூறுகிறார் அடிகளார்.

உழவுச் சிந்தனை

வேளாண்மைச் சிந்தனைகள் எனும் பொருளில் விவசாயம் செய்யப் பெறும் நிலங்களைத் தவிர வரப்புகளே அதிகம் என்றும் கால்நடைகள் இல்லையேல் வேளாண்மை இல்லை, உணவும் இல்லை

என்றும், அதனால்தான் 'மாடு' என்பதற்கு செல்வம் என்று பொருள் ஏற்பட்டது என்றும் அடிகளார் கூறுகிறார்.

"உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்

களரனையர் கல்லா தவர் "

எனவரும் கல்லாமை அதிகாரத்தில் இடம்பெறும் குறட்பா கல்லாதவர் களர் நிலத்திற்கு ஒப்பாவர் என்கிறது (Mohanarasu, 2005). அதாவது களர் நிலத்தில் ஒன்றும் விளையாது. அது போல கல்லாதவர் வாழ்க்கையில் ஒரு பயனும் விளையாது என்று பொருள் கூறுகிறார் அடிகளார்.

வேளாண்மை வளர்ச்சியில் களர் நிலத்தை நன்னிலமாக்கும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. களர் நிலத்தில் தண்ணீரைக் கட்டி ஜிப்சம் என்ற உப்பை நிலத்தின் அளவுக்கு ஏற்றவாறு கலக்கி மூன்று நாட்கள் நிறுத்தி வைத்துத் தண்ணீரை வடிய விட்டால் களர் நிலம் போய் விடும். அத்தகைய நிலத்தில் 'ஓட்டுக்கால்' என்ற நெல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்று நவீன வேளாண் அறிவியலைக் கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து கல்லாதவரும் கற்றாரோடு உறவு கொண்டு இணங்கி நிற்பதன் மூலம் பயன் அடையலாம் என்ற கருத்தை விளக்குகிறார்.

அடிகளார் உரையில் ஆங்கில அறிவு

அடிகளாரின் உரைத் திறனைக் காணும்போது ஆங்காங்கு அவர் தனது ஆங்கிலப் புலமையை வெளிப்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம். அறிவுடைமை அதிகாரத்திற்கு நல்லதொரு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

ஒருவரின் வளர்ச்சிக்கு அறிவுடைமையே அடிப்படை. அறிவு என்பது நோக்கம். அறிதல், ஆய்வு செய்தல் ஆகியவை வழியாக அடையக்கூடியது அறிவு. கல்வி, கேள்விகளின் மூலம் பெறும் அறிவு தகவல் அறிவு (Knowledge) என்றும், தன்னைச் சுற்றி நிகழும் நிகழ்வுகளைக் உய்த்து அறிந்து தனக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக் கொள்ளும் அறிவு செயல்பாட்டுக்குப் புத்திக்கூர்மை (Intelligence) என்று பெயர்.

அறிவு வளர்ந்து செழித்த நிலையில் அறிவு மயமாகி வாழ்தல் ஞானம் (Wisdom). இந்த நிலையே வாழ்வின் நோக்கம், பயன் என்று Knowledge, Intelligence, Wisdom என்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் ஒரே பொருளைப் பெற்றாலும் அவற்றிற்கிடையே உள்ள நுட்பத்தை விளக்குகிறார். இதேபோன்று

"ஓழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்

இழிந்த பிறப்பாய் விடும் "

எனவரும் குறட்பாவில் (குடிமை-citizenship) குடிமைக்குரிய நல்லொழுக்கம், பரந்த நாட்டுச் சமுதாயத்துடன் இணக்கமாக வாழ்தல் என்று பொருள் கூறுகிறார் (Mohanarasu, 2005).

அடிகளார் உரையில் பழமொழிகள்

தமிழர்களின் வாழ்வில் அறிவையும் அனுபவத்தையும் உண்மையையும் நேரத்திற்குத் தகுந்தவாறு எடுத்துரைப்பதில் பழமொழிகள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. கற்றவர், கல்லாதவர் அனைவருமே தங்கள் சூழலுக்கேற்றப் பழமொழிகளை ஆங்காங்கே எடுத்தாள்வார். இதில் அடிகளார் உரையும் தவறவில்லை.

"உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்

இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்"

எனவரும் குறளில், 'குடும் அமுதுக்கு ஒரு துளி நஞ்சு' என்றும்,

"முகத்தின் முதுக் குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்

காயினும் தான்முந் துறும் "

என்ற குறளில் ஒருவருடைய அகத்திணை அவரது முகத்தைக் கொண்டே அறியலாம் என்று கூறியதோடு, 'அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்' என்றவாறும் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் (Mohanarasu, 2005).

பன்னூல் புலமை

குன்றக்குடி அடிகளார் பல நூல்கள் கற்றறிந்த கல்வியாளர் என்பதை அவர் திருக்குறளுக்கு எழுதிய உரையின் மூலமாக பல இடங்களில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

வள்ளலார் நெறி - கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தில் வைகுண்டம், சொர்க்கம் எல்லாம் இந்த மானுட உடம்பிலேயே என்ற வள்ளலார் நெறியை உய்த்துணரக் என்கிறார்.

பாவாணர் கருத்து - "பார்ப்பனர் வேதத்தை மறந்தாலும் திரும்ப கற்றுக் கொள்ளலாம் ஆனால் தமிழர் காட்டும் குலச் சிறப்பு தமிழ் ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் என்பார் பாவாணர்.

தேவாரம் "சிந்தையும் தெளிவு மாகி தெவினுட் சிவனுமாகி" "அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ" இவ்வாறு திருவாசகத்தை மேற்கோள் காட்டி இருக்கக்கூடிய நிலையை இவரது உரை வாயிலாக அறியலாம்.

தொல்காப்பியம் துறவு குறித்துக் கூறும் பொழுது, தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள "காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை ஏமம்சான்ற மக்களொடு துவன்றி எனவரும் நூற்பாவை எடுத்தாள்கின்றார் (Ilampuranar, 2005).

குறள் எண் 553-இல், "பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், மெய்ப்பொருள் நாயனார் ஆகியோர் நாள்தோறும் நாட்டினை நாட மறந்ததனால் துன்பத்திற்கு ஆளாயினர்" என்று தம் உரையில் கூறியுள்ளார். இதன் மூலம் சிலப்பதிகாரம், பெரியபுராணச் செய்திகளை நமக்கு நினைவூட்டுகிறார் அடிகளார்.

69வது அதிகாரமான 'தூது' பற்றிய விளக்கத்தில் பெரியபுராணத்தில் சிவபெருமான் பரவையாரிடம் சுந்தரருக்காகத் தூது சென்றமையை அறிக என்று மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

நட்புக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் இடத்தில், கர்ணனின் சோழி விளையாட்டை நினைவு கூர்க என்று மகாபாரதக் கதையை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார்

இவ்வாறாக அடிகளாரின் பன்னூல் பயிற்சி நமக்குப் புலப்படுகிறது. தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், தேவாரம், பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம், வள்ளலார், பாவாணர் ஆகிய படைப்புகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்கள் இவரது உரையில் விரவியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இது அடிகளார் பல நூல்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர் என்பதற்கான ஆதாரங்களாக அமைகின்றன (Venkatasamy Nattar, 2010; Kamban Aranilai, 1995).

மேலும் அடிகளாரின் உரைக் கொத்துகளிலிருந்து, இனிய சொற்களைப் பேசுவதும் அறக்கருத்துகளில் ஒன்றாகும் என்பதை இனியவை கூறல் என்ற அதிகாரத்திற்கு தமது உரையில் அறிமுகம் கூறுகிறார் அடிகளார்.

இல்வாழ்விலும், சமூக வாழ்விலும் இணைப்புத் தேவை. இணைப்புக்கு உரமிடுவது இனிய சொற்களே ஆகும். இனிய சொற்கள் கூறத் தெரியாவிடில் அனைத்தும் பாழ் என்றும் மனித மனதில் பதிவு செய்கிறார் அடிகளார் ஈகை அதிகாரத்தில்,

"இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்

இலன் உடையான் கண்ணே யுள்"

என்ற குறளுக்குப் பொருள் கூறிய அடிகளார், இன்று ஏழைகள்- அனாதைகள் என்ற பெரு வழக்காக வசதியும் வாய்ப்பும் உடையோர் பேசுதல் தமிழ் நாகரிக மரபன்று என்று மனித குல மதிப்பினையும் எடுத்துரைக்கிறார் (Mohanarasu, 2005).

விருந்தளிப்பதால் அறிவு விரிவடைகிறது. அன்பின் பரிணாம எல்லை விரிவடைகிறது. வாழ்க்கையின் பயனும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது என்று கூறியுள்ள விளக்கத்தில் விருந்தளிப்பதால் அறிவு விரிவடைகிறது என்கின்ற புதுமையை உணர்த்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

தன்னலச் சமுதாயத்திலிருந்து பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்திற்கு உலகம் மாற வேண்டும் என்ற அடிகளாரின் நோக்கத்தினை அவரது உரையில் காணமுடிகிறது. பற்று நீங்கிய சமுதாய வாழ்வியலுடன் ஒட்டிய உரை அடிகளாரின் உரை.

சமயம், இலக்கியம் மட்டுமன்றி பேச்சுத்திறன், எழுத்துத்திறன், இசை போன்ற பல துறைகளிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றவர் குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் அறிவியல், சுற்றுப்புறச் சூழல் அறிவியல், மனித உரிமையியல், உளவியல், இயற்கை அறிவியல் போன்ற பல்துறைப் புலமை உடையவர் என்பதற்கு மேற்கண்ட உரைப்பகுதி சான்றாகிறது. அடிகளாரின் திருக்குறள் உரை திருக்குறளுக்கு மேலும் பெருமை சேர்க்கும் விதமாக அமைந்துள்ளதை உணர முடிகிறது.

முடிவுரை

உரை எழுதும் உரையாசிரியரின் பின்புலத்திற்கு ஏற்ப உரையும் மாறுபடுகிறது. துறவி ஒருவர் திருக்குறளுக்கு எழுதிய உரை என்ற நிலையில் இவ்வரை தனித்த இடத்தைப் பெறுகின்றது. துறவுப் பின்னணியிலே தான் தம் உரையை அமைத்துக் கொண்டுள்ளார். அகப்பற்றையும், புறப்பற்றையும் இவரது உரையில் காணமுடிவதில்லை. உறவுப் பின்னணியோடு கூடிய இவரது உரை வரலாற்றுக்குப் புதுமையானது அவரது உரை அவரது வாழ்வு அனுபவமே ஆகும். உலகம் நன்மை பெற, உயர், பயனடைய, பொது நல வாழ்வு துணைநிற்கும் என்கின்ற தெளிவை இவரது உரை முன்னிறுத்துகிறது.

References

- Avvai Duraisamy Pillai, Su., (1968) Purananuru, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.
- Ilampuranar, (2005) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, India.
- Kamban Aranilai, (1995) Kambaramayanam, Mani Higher Secondary school, Coimbatore, India.
- Kathir Murugu, (2010) Thineri villakam, Saratha Pathippagam, Chennai, India.
- Mohanarasu, K., (2005) Thirukkural Urai vagaikal, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Thavathiru Kundrakudi Adigalar, (2005) Thirukkural urai, Arulneri pathippagam, Kunnakudi, India.
- Venkatasamy Nattar, N.M., (2010) Silapathikaram Moolamum Uraiyum, Ramaiah Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License